

—○○—
מוסף רש"י
בשני עדים שני
עדיים לקמן (כריתות
:פ)
אחד לו ואחד
לה. לקמן לאחר פשיטת
(לקמן ד.)

ולוקמא איפכא. כלוקמיה מעיקרא ומ"ט (ה) הדרי נה הא שפיר
מזי לזוקמי מחזי דברי הכל וצרימא רבנן: לקולא ולחומרא.
מעיקרא לוקימנא לקולא דבעת וסתה דברי הכל דיה שעתה ובעת
בשעת וסתה פליגי והשתא לוקימנא פלוגתא בשעת וסתה ואיכא

וברייתא דברי הכל ולוקמא איפכא בין
דאיכא לאוקמי לקולא ולחומרא לחומרא
מקמינן קמי שאם תראה שלא בשעת וסתה
מבמאה מעת לעת מעמא דאשה שיש לה
וסת היא דפליגי רבנן בין כחמה לראייתה
הא שאר נשים שאמרו חכמים ריין שעתן
כתמן כראייתן בני רבי תניא בן אנשינגוס
היא דאמר רב יהודה אמר שמואל משום
רבי תניא בן אנשינגוס "כל הנשים כתמן
מבמא למפרע ינשים שאמרו חכמים ריין
שעתן כתמן כראייתן חרץ מתינותק שלא
הגיע זמנה לראות שאפילו סדינין שלא
מלוכלכין בדם אין חוששין לה וכו' אית לה
לרבי תניא כהם כלל והתניא וכל הנשים
כתמן טמא ונשים שאמרו חכמים ריין שעתן
כתמן טמא ר' תניא בן אנשינגוס אומר נשים
שאמרו חכמים ריין שעתן אין להן כהם מאי
לאו אין להן כהם כלל לא אין להן כהם
למפרע אבל יש להן כהם מכאן ולהבא
מכלל דתנא קמא סבר אפי' למפרע אין ר"ם
היא דמהמיר גבי כהמים דתניא כל הנשים
כתמן טמא למפרע ונשים שאמרו חכמים
ריין שעתן כתמן טמא למפרע דר"ם רבי
תניא בן אנשינגוס אומר נשים שאמרו
חכמים ריין שעתן כתמן כראייתן ותינותק
שהגיע זמנה לראות יש לה כהם וישראל
הגיע זמנה לראות "משהגיעו ימי הנעורים:
המשמשת בעדים כו': אמר רב יהודה אמר
שמואל "עד שלפני תשמיש אינו ממעט
כפקידה מ"ט אמר רב קטינא מתוך שמהומה
לבייתה וכו' מהומה לבייתה מאי הוי מתוך
שמהומה לבייתה אינה מבנסת לחורין ולסדקין
תנן המשמשת בעדים הרי זו כפקידה מאי
לאו חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש לא
אידי ואידי לאחר תשמיש ואחד לו ואחד לה
כדתנן "דרך בנות ישראל משמשות בשני
עדים אחד לו ואחד לה האי מאי אי אמרת
בשלמא חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש
איצטרך סד"א מתוך שמהומה לבייתה לא
ברקה שפיר קמ"ל הרי זו כפקידה אלא אי
אמרת אידי ואידי לאחר תשמיש פשיטא מהו
דתימא שמא תראה טפת דם כהרדל ותחנפה
שכבתורע קמ"ל ואיבעית אימא ישרי בדיקת
אצרכו רבנן חד לפני תשמיש וחד לאחר
תשמיש וכו' קמי' הרי זו כפקידה ללארור תשמיש
והא המשמשת קמי' תני וזכפקיד' ללארור תשמיש
על יד מעת לעת: והשתא מעת לעת ממעטת
מפקידה

פירוש הבהא מעת לעת דפשיטא ולא דפקידה שחזית כי בדיקה
ערבית ומלאה טמאה בדיקה של להרים דלאחר תשמיש מיעטה
דלא מטמאה מעת לעת כל שק כבדיקה שחזית ולא פשיטא
כלום דממעטת דלא מטמאה משחזית:

וכא מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכות ג
ו"פ"ג מהלכות משכב
ומושב הלכות ו:
כא ב"מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכות
ה ו"פ"ג מהל' משכב
ומושב הלכות ו:
כב ג מ"י פ"ט מהל'
אסורי ביאה הלכות
ה סתם ללאין קום פ"ט
י"ד סימן ק"ל ספ"ד ג:
כג ד מ"י פ"ט מהל'
מהלכות אסות
הלכות ה סתם פ"ט מהל'
שם וסימן ק"ט ספ"ד
ס:
כד ה מ"י פ"ג מהל'
משכב ומושב הלכות
ד:
כה ו מ"י פ"ד מהלכות
אסורי ביאה הלכות
ה סתם ללאין קום פ"ט
י"ד סימן ק"ט ספ"ד ה
ג:

מזי לאוקמי ככ"ע הדר ביה וקאמר
לחומרא: **היא** שאר נשים שאמרו
חכמים ריין שעתן כתמן כראייתן
שקמע שיש להמיר ביה לה וסת טפי
מכד' נשים ח"י ר' דוסא דלאר' ביש
לה וסת דיה שעתה כל שק דלית ליה
בר' נשים וקשה דל"כ לקמן (דף ז):
דפסקו כרבי אליעזר בר' אחי' תשיב
קך כהדייהו כיון דרבי דוסא סבר
סתייה לא ה"ל למחשב דכה"ג אמרין
(ג) לקמן וי"ל הא דביש לה וסת כחמה
טמא למפרע לזו משום דחמיר טפי
מד' נשים אלא משום דגזור בשעת
וסתה אלו שלא בשעת וסתה אפי'
דבראיה לא גזרינן: **ר"ם** היא
דמחמיר בכחמים: פירש"י דמחמיר
בכחמים טפי מבראיה וכן נראה
דל"כ מה ט' לה"ם להאריך ולומר
דמחמיר בכחמים היה ליה למחמיר ר"ם
היא דתניא וכו' ולא יוכר וכו'
דבסמך (ד) תניא היראה כחם מקולקלת
למנינה וברואה דם אינה מקולקלת
למנינה אלא שאלו שאלו תנאים נמי
אחמירו טפי בכחמים מבראיה וכו':
דקך ברייתא כר"ם דקמי' ממחמיר את
טעולה למפרע ובפרק כל הדין (לקמן)
ד' אמרין דוקא ל"מ ממחמיר
טעולה למפרע מכל מקום אל
דמקולקלת למנינה מיהו אחי' ככ"ע
וק' עליה בא סימן (לקמן ט): תניא
היראה כהם ממחמיר עלמה (ה)
למפרע בקישים וכו' ועיין מקולקלת
למנינה כמו שאפרש שם בע"ה
יגוראה לפרש רבי מואר היא דמחמיר
בכחמים שהיא גביל להמיר בכחמים
טפי מרבנן כדתנן פרק בא סימן
(שם ט): היראה כהם (ו) משקין משום
זב דברי ר"ם וחכמים יאמרו אין
בכחמים משום זב ואמרי' הסם מאן
מחמיר ר' תנא בן אנשינגוס דמיקל
יותר בכחמים כדאמרין הכא ובכמה
דוכתי מחמיר ר"ם כדאמרין לקמן
(דף ט): גבי אשה שעושה לרכיה
ובפרק כל הדין (לקמן דף יד) אמרין
בדיקה בער [שאלן] בזוק לה ואינה
בזוקפא ולמחר מלאה פלוי דם ר"ם
מטמא וחכמים מטמאין ולקך קאמר
הכא ר"ם דמחמיר בכחמים וכו':
דכפ' האשה (לקמן דף ט) תניא
השאלה חלוקה לנכרית אינה חולה
בנכרית ר"ם אמר חולה בנכרית
אלמא מיקל טפי מרבנן מ"מ ברוב
מקומות מחמיר: **כ"כ** הנשים כתמן
טמא למפרע ונשים שאמרו כו' לא
זו אף זו קמי': **תני** ומשמשת
אף על פי שאמרו דיה שעתה:
השתא מעת לעת ממעטת

תוספי הרא"ש
וברייתא דברי הכל
כחמיר אף ר' דוסא
סודה ודלא בשעת
וסתה מסבאה מעת
לעת וכ"ש דהא אפי'
בשעת וסתה מסבאה
סעת לית ט' פשיטא
דבראיה לא איתא אלא
כו' דוסא סדקנין שאם
תראה שלא בשעת וסתה
מסבאה מעת לעת ככלל
דבשעת וסתה ויה
שעתה' ולישנא קמא
ד' סדינן כחמיר
דמני' ולישנא כחמיר
ק"ל כו' דוסא' וסמא
דמני' ו' דוסא' וקמי'
ות"ק לא פליגי דהא
לקמן פסקי' כו' אפי'
דאמר ר' נשים ריין
שעתן: **לחומרא**
מחמירין וכו' ומעיקר
אמאי לא אקמי'
לחומרא: **ה' ס' ספ"ד**
דשמי' לית ניהוי ליה
לאקמי' לקולא ותייה
מחמיר דברי הכל אבל
השתא דשמי' לית
ברייתא דסתה נפשך
די מנייה דברי הכל
(לא ניהוי ליה)
לאקמי' לקולא ופשיט'
דברי הכל וברייתא
כיוודאה: **ר"ב** ס' ספ"ד
הוא ד ס' ס' ס' ס'
בכחמים' פירש"י שפי
מבואה וקשה דרבנן
גבי אצטוק דמחמיר
דיראה אפי' דמסבאה
מעת לעת אינה מקולקלת
למנינה דהוא כהם
מקולקלת כדאיתא לקך
בשפתין: **ו"ל** דהיראה
ר' ספ"ד היא סדקנין
ברואה כהם מסבאה
בטולה למפרע ויהי'
דוקא ל' ספ"ד כדאמר'
לקמן פרק כל הדין'
ובי' קשה דלא ויה
לית לסיפור דמחמיר
בכחמים אלא ר"ם היא
דתיבא וכו' וכו' ה"כ
לפ"י דמחמיר בכחמים
בעלמא שפי סדקנין
כהתיבא ב' בא סימן
דיראה כהם חרי' זו
מקולקלת וחוששת משום

מחמירין וכו' ומעיקר אמאי לא אקמי' לחומרא: **ה' ס' ספ"ד** הוא סדקנין ברואה כהם מסבאה בטולה למפרע ויהי' דוקא ל' ספ"ד כדאמר' לקמן פרק כל הדין' ובי' קשה דלא ויה לית לסיפור דמחמיר בכחמים אלא ר"ם היא דתיבא וכו' וכו' ה"כ לפ"י דמחמיר בכחמים בעלמא שפי סדקנין כהתיבא ב' בא סימן דיראה כהם חרי' זו מקולקלת וחוששת משום

מחמירין וכו' ומעיקר אמאי לא אקמי' לחומרא: **ה' ס' ספ"ד** הוא סדקנין ברואה כהם מסבאה בטולה למפרע ויהי' דוקא ל' ספ"ד כדאמר' לקמן פרק כל הדין' ובי' קשה דלא ויה לית לסיפור דמחמיר בכחמים אלא ר"ם היא דתיבא וכו' וכו' ה"כ לפ"י דמחמיר בכחמים בעלמא שפי סדקנין כהתיבא ב' בא סימן דיראה כהם חרי' זו מקולקלת וחוששת משום

מחמירין וכו' ומעיקר אמאי לא אקמי' לחומרא: **ה' ס' ספ"ד** הוא סדקנין ברואה כהם מסבאה בטולה למפרע ויהי' דוקא ל' ספ"ד כדאמר' לקמן פרק כל הדין' ובי' קשה דלא ויה לית לסיפור דמחמיר בכחמים אלא ר"ם היא דתיבא וכו' וכו' ה"כ לפ"י דמחמיר בכחמים בעלמא שפי סדקנין כהתיבא ב' בא סימן דיראה כהם חרי' זו מקולקלת וחוששת משום

מחמירין וכו' ומעיקר אמאי לא אקמי' לחומרא: **ה' ס' ספ"ד** הוא סדקנין ברואה כהם מסבאה בטולה למפרע ויהי' דוקא ל' ספ"ד כדאמר' לקמן פרק כל הדין' ובי' קשה דלא ויה לית לסיפור דמחמיר בכחמים אלא ר"ם היא דתיבא וכו' וכו' ה"כ לפ"י דמחמיר בכחמים בעלמא שפי סדקנין כהתיבא ב' בא סימן דיראה כהם חרי' זו מקולקלת וחוששת משום